

Rabinis ita placere. Illi tamē occasionem nacti, ad capitale supplicium me postulabāt: suo more impotenter clamitātes, me Biblia corrupisse. Et de me actū erat, nisi ego à Domino adiutus, quorum authoritate factum fuisset, in tempore monstrassem. Taceo quod iam ab illis tentatum fuerat anno M. D. X X I I, quū à vitrico meo Simone Colineo impressū fuisset minore forma Nouū testamētum, emendatum sanè, elegantique characterc excusum (res noua prorsus temporum malignitate, libros sacros tūc posse correctos reperiri) quia tunc eius typographiæ præeram, quas in me tragædias excitarūt? Tūc quoque mox ad ignem rapiēdum esse vociferabātur, qui huiusmodi libros sacros tam corruptos imprimerē. Nam corruptionem prædicabant quicquid à fæce inscitæ vulgaris, cui assueuerant, repurgatū erat. Atque ego tūc facti mei quam oportuit rationem, reddidi. Etsi autē in publicis lectionibus magistraliter illū adulescētē, à quo prodierat talis emēdatio, acriter increpabant, suæ tamen ignorantia optimi sibi testes, aperto Marte, indoctum licet, nunquam ausi sunt aggredi: eundem quoque timidū, sed